

PŘIPOMÍNKY SVAZU ENERGETIKY ČESKÉ REPUBLIKY K PROJEDNÁVANÉMU NÁVRHU ZMĚNY Č. 2 ÚZEMNÍHO ROZVOJOVÉHO PLÁNU: NÁVRHY ÚZEMNÍCH OPATŘENÍ K VYMEZENÝM AKCELERAČNÍM OBLASTEM – VTE

Kontaktní osoba: Jan Šebesta, jan.sebesta@svazenergetiky.cz

1. června 2026

1. PŘIPOMÍNKA Č. 1: ÚO odst. 3.1. písm. a) – stanovení limitu výšky VTE

Připomínka směřuje do:

- všech územních opatření pro VTE, které obsahují podmínku výškové omezení VTE na 160, 185, 200, 220 a 250 metrů.

Požadavek:

Žádáme, aby byl zcela zrušen limit výšky VTE.

Odůvodnění:

V rámci podmínek a zmírňujících opatření pro povolení a provedení záměrů OZE v odst. 3.1. je pod písm. a) stanoveno, že výška VTE v akcelerační oblasti nepřesáhne 160, 185, 200, 220 a 250 metrů, měřeno od úrovně styku stožáru (tubusu) větrné elektrárny se základem po horní úvrať listů rotoru.

S takovým výškovým omezením nesouhlasíme z následujících důvodů:

Moderní větrná energetika se orientuje na platformy s výkonem 5–7 MW. Tito „Top Tier“ výrobci (Vestas, Nordex, Enercon, Siemens Gamesa) navrhují své stroje primárně pro celkové výšky 230–250 m.

Limity 185 a 200 m pro VTE fakticky vylučují většinu vyráběných moderních technologií, které jsou dostupné v rámci trhu v ČR. Bylo by tedy nutné sahat po morálně i technicky zastaralých modelech, které se již přestávají vyrábět. Na základě analýzy situace na trhu je schopen model VTE do 185 m dodat pouze jeden, max. dva dodavatelé a bude nutné sahat po atypických technických řešení (např. zakázkové nízké věže), následkem bude podstatné zvýšení ceny za vyrobenou MWh.

Rychlost větru se vzrůstající výškou stoupá. Mezi větrnou elektrárnou o výšce 185–200 m a výškou 235–250 m může být rozdíl v energetickém výnosu 20–30 % ve prospěch vyšších strojů. Vyšší stožáry umožňují umístit rotor nad oblast vysoké turbulence způsobené třením o zemský povrch a vegetaci. Stabilnější proudění ve vyšších hladinách také prodlužuje životnost mechanických částí turbíny.

Moderní turbíny pro pevninské instalace mají průměry rotorů 150–175 metrů. Při celkovém omezení výšky VTE na 185 m a průměru rotoru 160 m by osa náboje musela být ve výšce pouhých 105 m. Špička listu by v dolní úvrať procházela pouze 25 metrů nad terénem. Takto nízký průchod listu je v rozporu s většinou technických listů výrobců kvůli turbulencím a vlivu terénu. Výrobci u takových konfigurací často odmítají garantovat provozní stabilitu a hlukové limity, neboť větší počet menších a v zásadě rychleji se točících strojů generuje v součtu vyšší hlukovou zátěž než menší počet vysokých, pomaluběžných turbín.

Omezení výšky větrných elektráren v některých lokalitách je legitimní z důvodu zajištění obrany státu a bezpečnosti letového provozu. Proto jsou nyní stanoviska dotčených orgánů zajišťujících tyto veřejné zájmy součástí povoloovacího procesu větrné elektrárny. Nelze však limit výšky paušálně stanovit ve všech navržených AO bez řádného odůvodnění a konzultace s těmito orgány.

Stanovené omezení výšky je dle našeho názoru i v rozporu s ochranou veřejných zájmů na úseku životního prostředí a záboru půdy:

- Vyšší stroje mají spodní hranu rotoru výše nad korunami stromů a přirozeným letovým prostorem mnoha druhů ptáků a netopýrů, což snižuje riziko kolizí.
- Pro dosažení stejného instalovaného výkonu AO je při limitu 185 m zapotřebí instalovat cca o 30–50 % více věží než při výšce 235–250 m.
- Každá věž vyžaduje základovou patku, příjezdovou komunikaci a jeřábovou plochu. Limit 185 m tedy vede k masivnějšímu záboru půdy a vyšší fragmentaci krajiny.
- Hustá síť nižších stožárů je z hlediska krajinného rázu vnímána jako rušivější průmyslový prvek než několik solitérních vyšších věží.

Ochrana krajinného rázu je často vnímána skrze optiku výškových limitů, což však vede k opačnému výsledku. Při posuzování vlivu na krajinu a krajinný ráz je klíčovým faktorem tzv. pohledová hustota a prostorová fragmentace. Limit 185 metrů, resp. 200 m „nutí“ investory k instalaci výrazně vyššího počtu turbín pro dosažení stejného energetického cíle, což v krajině vytváří vizuální efekt „hustého industriálního lesa“. Vyšší turbíny umožňují zachovat širší průhledy krajinou, minimalizují počet technických zásahů do horizontu a díky nižším otáčkám rotorů působí jejich pohyb v krajině méně agresivním dojmem než rychle se míhající listy menších a výkonově slabších strojů.

Druhým zásadním aspektem je doprovodná infrastruktura, která je integrální součástí zásahu do krajinného rázu. Větší počet věží vyžaduje rozsáhlejší síť příjezdových komunikací, delší trasy vedení a větší celkovou plochu zpevněných montážních ploch pro jeřáby a zařízení staveniště. To by vedlo k větší fragmentaci krajiny, většímu zásahu do přírodních biotopů a k výraznější změně charakteru území. Moderní vysoké turbíny (235–250 m) tak paradoxně představují koncept vizuálního minimalismu, vytěžují energetický potenciál výškových hladin, které jsou pro běžného pozorovatele z dálky nerozeznatelné od hladin nižších, a zároveň radikálně snižují počet nutných stožárů.

Navrhovaný limit 185 m, resp. 200 m je navíc v přímém rozporu s účelem zakládání akceleračních oblastí, kterým má být zrychlení a zefektivnění výstavby OZE. Tento limit konzervuje technologický stav z let 2010–2015 a znemožňuje využití potenciálu území pro instalaci vhodných VTE. S ohledem na uvedené skutečnosti doporučujeme zvýšení limitu minimálně na 235 metrů.

2. PŘIPOMÍNKA Č. 2: ÚO odst. 3.1. písm. o) – zachování průchodnosti migračních koridorů

Připomínka směřuje do:

- všech územních opatření pro VTE, které obsahují podmínku, že záměry OZE nesmí dojít ke snížení průchodnosti migračního koridoru (snížení šířky koridoru pod 500 m je vyloučeno).

Požadavek:

Žádáme, aby byla podmínka upravena tak, aby se omezení vztahovalo pouze na trvalé oplocené areály, nikoli na samotné větrné elektrárny, které svou podstatou migrační prostupnost území pro velké savce nesnižují.

Žádáme, aby bylo stanoveno, jak se stanovený minimální šířkový limit bude měřit.

Žádáme, aby byl vypuštěn pojem vizuální bariéra.

Odůvodnění:

V rámci podmínek a zmírňujících opatření pro povolení a provedení záměrů OZE v odst. 3.1. je pod písm. o) stanoveno, že v migračním koridoru vymezeném jako součást biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců, který se nachází v akcelerační oblasti, nesmí záměry OZE dojít ke snížení průchodnosti migračního koridoru (snížení šířky koridoru pod 500 m je vyloučeno), fragmentaci území ani vzniku fyzických nebo vizuálních bariér, které by mohly omezit pohyb velkých savců v rámci jejich přirozených migračních tras.

S takovým omezením nesouhlasíme z následujících důvodů:

Podle návrhu územního opatření (ÚO) záměry OZE nesmí vytvářet „fyzické a vizuální bariéry“, které by mohly omezit pohyb velkých savců. To je z biologického hlediska pro druhy velkých savců jako vlk obecný, rys ostrovid nebo medvěd hnědý nerelevantní. VTE jsou vertikální solitérní stavby s minimální stopou v terénu. Výzkumy z lokalit s existujícími větrnými parky v Evropě potvrzují, že velcí savci větrné elektrárny nevnímají jako bariéru, migrují v jejich těsné blízkosti a nepovažují je za překážku v prostupnosti krajiny. Jako vizuální bariéru vnímají výhradně fyzickou neprostupnost území nebo případný intenzivní antropogenní hluk. Vzhledem k tomu, že VTE představují vertikální objekty s minimální stopou v terénu a s technologickými rozestupy v řádu stovek metrů, je zavedení tohoto pojmu pro tyto druhy zmatečné a postrádá jakýkoliv podložený odborný základ. Ponechání tohoto subjektivního kritéria v textu ÚO by vedlo k vysoké právní nejistotě, kdy by jakákoliv nadzemní část stavby mohla být klasifikována jako nepřípustná vizuální bariéra, čímž by byla fakticky znemožněna realizace energetických cílů akcelerační oblastí, ve kterých se přirozené migrační trasy velkých savců nacházejí.

V případě VTE fyzickou bariéru tvoří pouze samotný tubus o průměru jednotek metrů a případné drobné elektrické stanice bez oplocení. Vzhledem k rozloze navrhovaných akceleračních oblastí a technologickým rozestupům mezi věžemi VTE je vyloučeno, aby instalace VTE vytvořila neprostupnou plochu nebo bariéru snižující průchodnost koridory či omezující pohyb velkých savců. Záměry VTE nepředstavují liniovou ani plošnou bariéru ve smyslu metodiky AOPK ČR. Migrační koridory neztrácí svou spojitost, nejsou přerušeny a nedochází k oddělení migračně významných území. Podle odborných podkladů AOPK je za zásadní negativní vliv považováno přerušení nebo významné zúžení koridoru, nikoliv např. jen okrajové dotčení při zachování jeho průchodnosti jako celku.

ÚO dále striktně stanovuje, že snížení šířky koridoru pod 500 m je vyloučeno. ÚO a ani jeho odůvodnění však nspecifikuje, jakým způsobem a od jakého bodu se bude tato šířka měřit. Současně není zřejmé, zda je bariérou samotný stožár VTE nebo průměr rotoru anebo zda jsou bariérou ostatní vedlejší stavby typu elektrická stanice nebo zda je bariérou i samotná manipulační plocha. Bez zcela jasné a jednoznačné definice je podmínka v praxi nepřezkoumatelná a dává orgánům státní správy prostor pro libovůli při posuzování záměrů.

3. PŘIPOMÍNKA Č. 3: ÚO odst. 3.2. písm. a) – vypnutí VTE ve dnech orby a sklizně

Připomínka směřuje do:

- všech územních opatření pro VTE, které obsahují podmínku, že Provozovatel větrné elektrárny zajistí vypnutí větrné elektrárny ve dnech orby a sklizně a po pět následujících kalendářních dnů po těchto událostech na pozemcích do vzdálenosti 1000 m od stožáru větrné elektrárny.

Požadavek:

Žádáme, aby tato podmínka byla jako nadbytečná zcela vypuštěna.

Žádáme, pokud nebude podmínka vypuštěna, aby byla upravena a řádně zdůvodněna.

Odůvodnění:

V rámci podmínek a zmírňujících opatření pro provoz záměru OZE v odst. 3.2. je pod písm. a) stanoveno, že Provozovatel větrné elektrárny zajistí vypnutí větrné elektrárny ve dnech orby a sklizně a po pět následujících kalendářních dnů po těchto událostech na pozemcích do vzdálenosti 1000 m od stožáru větrné elektrárny.

S takovým omezením nesouhlasíme z následujících důvodů:

Odůvodnění územních opatření (ÚO) k této podmínce uvádí, že orba a sklizeň přitahují ptáky, zejména dravce a čápy, kteří na polích hledají potravu. Z podmínky ani z jejího odůvodnění přesně nevyplyvá, zda má jít pouze o pozemky orné půdy anebo o veškeré zemědělské pozemky (včetně např. trvalých travních porostů, sadů apod). Pokud podmínka v rámci ÚO zůstane zachována, žádáme jednoznačnou definici pozemků a činností, na které se vztahuje povinnost vypnutí VTE, respektive žádáme upřesnění, že se tato podmínka týká výhradně orné půdy a činností spojených s hloubkovou orbou a sklizní zemědělských plodin (např. obilovin, okopanin) výhradně na orné půdě. Stanovené opatření je nicméně zcela nadbytečné, neboť již v odst. 3.2. pod písm. b) ÚO se vyžaduje instalace detekčních systémů a odpuzovačů, které mají v případě detekce ptáka rotor zastavit nebo zpomalit. Paušální vypínání na několik dní (včetně 5 dnů po akci) je tak nadbytečným a ekonomicky nešetrným zásahem, který popírá smysl instalace drahých detekčních technologií.

Sklizeň a orba neprobíhají na všech pozemcích v okolí 1000 m současně. Pokud by každý zemědělec v okolí postupoval individuálně, mohlo by docházet k řetězení odstávek, které by v součtu mohly trvat i několik týdnů v roce. Provozovatel VTE nemá žádný právní nástroj, jak donutit zemědělce k nahlášení termínu orby či sklizně s dostatečným předstihem. To znemožňuje plánování dodávek elektřiny do sítě a údržbu strojů.

Není jasné, proč by měli být ptáci vystaveni zvýšenému riziku kolize pět dní po skončení prací, kdy je již potravní nabídka (vyplašený hmyz či hlodavci) obvykle stabilizována nebo vyčerpána.

Paušální vypínání na základě zemědělských prací v okruhu 1000 m je zcela nepřiměřeným opatřením, které znehodnocuje investici do akceleračních oblastí, navíc v rámci odůvodnění chybí náležité zdůvodnění, jakým způsobem zpracovatel dospěl ke stanovenému perimetru 1000 m od stožáru VTE.

4. PŘIPOMÍNKA Č. 4: ÚO odst. 3.2. písm. b) – omezení kolize ptáků s lopatkami rotoru

Připomínka směřuje do:

- všech územních opatření pro VTE, které obsahují podmínku, že pro omezení kolizí ptáků s lopatkami rotoru budou využity odpuzovače (optické, akustické, nebo elektromagnetické), které odrazují zájmové druhy létat do bezprostředního okolí VTE, nebo detekční systémy (akustické, optické, termovize), které v případě detekce zájmového druhu v blízkosti VTE zpomalí, popř. zastaví rotor VTE. Budou použita vždy nejúčinnější dostupná a ověřená zařízení.

Požadavek:

Žádáme, aby věta „Budou použita vždy nejúčinnější dostupná a ověřená zařízení.“ byla vypuštěna nebo vhodným způsobem upravena.

Odůvodnění:

V rámci podmínek a zmírňujících opatření pro provoz záměru OZE v odst. 3.2. je pod písm. b) stanoveno, že pro omezení kolizí ptáků s lopatkami rotoru budou využity odpuzovače (optické, akustické, nebo elektromagnetické), které odrazují zájmové druhy létat do bezprostředního okolí VTE, nebo detekční systémy (akustické, optické, termovize), které v případě detekce zájmového druhu v blízkosti VTE zpomalí, popř. zastaví rotor VTE. Budou použita vždy nejúčinnější dostupná a ověřená zařízení.

Nesouhlasíme s podmínkou uvedenou v poslední větě: „Budou použita vždy nejúčinnější dostupná a ověřená zařízení.“.

Stanovený požadavek je v rozporu s principem právní jistoty. Pojem „nejúčinnější dostupná zařízení“ není v textu územního opatření (ÚO) ani v odůvodnění nijak definován. Vzhledem k rychlému vývoji technologií (detekční systémy, termovize, odpuzovače) hrozí, že řešení, které je „nejúčinnější“ v době projektování, bude příslušným správním orgánem shledáno jako nedostatečné v době povolování nebo uvádění do provozu. To vytváří nepředvídatelné vícenáklady a znemožňuje řádné ekonomické plánování záměru. Bez existence oficiálního seznamu schválených zařízení nebo technických norem hrozí subjektivní rozhodování správních orgánů, které mohou vyžadovat i experimentální technologie s neúměrně vysokou cenou, což ohrožuje rentabilitu a smysl projektů v akcelerační oblasti.

Ochrana ptactva je v ÚO již dostatečně zajištěna v rámci podmínky v odst. 3.2. pod písm. c) povinností monitoringu mortality po dobu tří let a následnou povinností projednat a přijmout další zmírňující opatření s orgánem ochrany přírody na základě reálných dat z provozu. Požadavek na „nejúčinnější dostupná zařízení“ již v první fázi instalace je tedy duplicitní a nepřiměřený.

Zároveň ale stanovení doby monitoringu na „minimálně tři roky“ ponechává délku této povinnosti na subjektivním uvážení správního orgánu bez stanovení jasných mantinelů nebo podmínek, za kterých by mohl být monitoring prodloužen. Taková formulace je pro investora nepředvídatelná a znemožňuje řádné vyčíslení provozních nákladů (OPEX) projektu v rámci akcelerační oblasti.

Doba tří let je obecně uznávaným standardem pro relevantní posouzení vlivu provozu VTE na avifaunu a dostatečně pokrývá meziroční variabilitu výskytu ptáků, jejich migračních tras i hnízdní aktivity v lokalitě. Pokud by monitoring trval déle bez objektivních důvodů, jednalo by se o nepřiměřenou administrativní a finanční zátěž, která není v souladu s účelem akcelerační oblasti, tedy urychlením a zjednodušením výstavby OZE.

ÚO v daném odst. 3.2. písm. b) již obsahuje mechanismus, podle kterého provozovatel výsledky monitoringu projednává s orgánem ochrany přírody a na jejich základě stanovuje opatření k minimalizaci rizik. Pokud by monitoring po třech letech prokázal významnou mortalitu, řešením má být instalace nebo úprava technických opatření (např. detekčních systémů, nikoliv nekonečné prodlužování samotného sledování stavu).

Náklady na monitoring prováděný „odborně způsobilým subjektem“ v průběhu celého roku jsou značné. Případná potřeba dalších opatření má být řešena skrze technické úpravy provozu na základě zjištěných dat, nikoliv skrze časově neurčenou povinnost pokračovat v monitoringu, což by pro provozovatele představovalo neúměrné a nepredikovatelné náklady, což v konečném důsledku může ohrozit realizaci záměrů VTE v akceleračních oblastech.

5. PŘIPOMÍNKA Č. 5: ÚO odst. 3.2. písm. c) – povinnost zajistit monitoring mortality ptáků po dobu minimálně tří let od uvedení VTE do provozu

Připomínka směřuje do:

- všech územních opatření pro VTE, které obsahují podmínku, že provozovatel větrné elektrárny je povinen zajistit monitoring mortality ptáků po dobu minimálně tří let od uvedení větrné elektrárny do provozu.

Požadavek:

Žádáme fixní stanovení doby monitoring mortality ptáků na tři roky a vypuštění slova „minimálně“ v první větě.

Odůvodnění:

V rámci podmínek a zmírňujících opatření pro provoz záměru OZE v odst. 3.2. je pod písm. c) ve větě první stanoveno, že Provozovatel větrné elektrárny je povinen zajistit monitoring mortality ptáků po dobu minimálně tří let od uvedení větrné elektrárny do provozu.

S takto formulovaným požadavkem nesouhlasíme z následujících důvodů:

Aktuální znění, které definuje dobu monitoringu jako „minimálně tři roky“, ponechává délku této povinnosti na subjektivním uvážení správního orgánu bez stanovení jasných mantinelů nebo podmínek, za kterých by mohl být monitoring prodloužen. Taková formulace je pro investora nepředvídatelná a znemožňuje řádné vyčíslení provozních nákladů (OPEX) projektu v rámci akcelerační oblasti.

Doba tří let je obecně uznávaným standardem pro relevantní posouzení vlivu provozu VTE na avifaunu. Tento časový úsek dostatečně pokrývá meziroční variabilitu výskytu ptáků, jejich migračních tras i hnízdní aktivity v lokalitě. Pokud by monitoring trval déle bez objektivních důvodů, jednalo by se o nepřiměřenou administrativní a finanční zátěž, která není v souladu s účelem akcelerační oblasti, tedy urychlením a zjednodušením výstavby OZE.

Územní opatření (ÚO) v daném odst. 3.2. písm. c) již obsahuje mechanismus, podle kterého provozovatel výsledky monitoringu projednává s orgánem ochrany přírody a na jejich základě stanovuje opatření k minimalizaci rizik. Pokud by monitoring po třech letech prokázal významnou mortalitu, řešením má být instalace nebo úprava technických opatření (např. detekčních systémů, nikoliv nekonečné prodloužování samotného sledování stavu.

Náklady na monitoring prováděný „odborně způsobilým subjektem“ v průběhu celého roku jsou značné. Případná potřeba dalších opatření má být řešena skrze technické úpravy provozu na základě zjištěných dat, nikoliv skrze časově neurčenou povinnost pokračovat v monitoringu, což by pro provozovatele představovalo neúměrné a nepredikovatelné náklady, což v konečném důsledku může ohrozit realizaci záměrů VTE v akceleračních oblastech.

6. PŘIPOMÍNKA Č. 6: ÚO odst. 3.2. písm. d) – povinnost zajistit akustický monitoring letové aktivity netopýrů po dobu minimálně dvou let od uvedení VTE do provozu

Připomínka směřuje do:

- všech územních opatření pro VTE, které obsahují podmínku, že provozovatel větrné elektrárny je povinen zajistit akustický monitoring letové aktivity netopýrů po dobu minimálně dvou let od uvedení VTE do provozu.

Požadavek:

Žádáme fixní stanovení doby akustického monitoringu letové aktivity netopýrů na dva roky a vypuštění slova „minimálně“ v první větě.

Odůvodnění:

Návrh územních opatření pro VTE stanovuje podmínky a zmírňující opatření pro povolení, provedení nebo užívání záměrů OZE. V rámci podmínek a zmírňujících opatření pro provoz záměru OZE v odst. 3.2. je pod písm. d) ve větě první stanoveno, že „Provozovatel větrné elektrárny je povinen zajistit akustický monitoring letové aktivity netopýrů po dobu dvou let od uvedení větrné elektrárny do provozu“.

S takto formulovaným požadavkem nesouhlasíme z následujících důvodů:

Aktuální znění, které definuje dobu monitoringu jako „minimálně dva roky“, ponechává délku této povinnosti na subjektivním uvážení správního orgánu bez stanovení jasných mantinelů nebo podmínek, za kterých by mohl být monitoring prodloužen. Taková formulace je pro investora nepředvídatelná a znemožňuje řádné vyčíslení provozních nákladů (OPEX) projektu v rámci akcelerační oblasti, což je v rozporu s principem právní jistoty.

Doba dvou let je odborně uznávaným standardem pro relevantní posouzení letové aktivity a vlivu provozu VTE na populace netopýrů. Tento časový úsek dostatečně pokrývá meziroční variabilitu výskytu, aktivity i migračních tras cílových druhů v lokalitě. Pokud by monitoring trval déle bez objektivních důvodů, jednalo by se o nepřiměřenou administrativní a finanční zátěž, která není v souladu s účelem akcelerační oblasti, tedy urychlením a zjednodušením výstavby OZE.

Územní opatření (ÚO) v odst. 3.2. písm. d) již obsahuje mechanismus, podle kterého provozovatel výsledky akustického monitoringu projednává s orgánem ochrany přírody a na jejich základě stanovuje konkrétní opatření k minimalizaci rizik. Pokud by monitoring poté prokázal zvýšené riziko mortality, řešením má být úprava provozního algoritmu elektrárny (tzv. stop-management) nebo instalace jiných technických opatření, nikoliv nekonečné prodlužování samotného sběru dat.

Náklady na akustický monitoring prováděný „odborně způsobilým subjektem“ dle metodiky ČESON (v přípravě) v průběhu celého vegetačního období jsou značné. Případná potřeba dalších opatření má být řešena skrze technické úpravy provozu na základě již zjištěných dat, nikoliv skrze časově neurčenou povinnost pokračovat v monitoringu. Taková zátěž by pro provozovatele představovala neúměrné a nepredikovatelné náklady, což v konečném důsledku může ohrozit realizaci záměrů VTE v akceleračních oblastech.

7. PŘIPOMÍNKA Č. 7 k AOV18, AOV29, AOV34, AOV49, AOV50 a AOV102

Připomínka směřuje do:

- Akceleračních oblastí pro rozvoj výroby energie z větrné energie: **AOV18, AOV29, AOV34, AOV49, AOV50 a AOV102.**

Požadavek:

Provéřit možnost redukce okrajových částí akceleračních oblastí, ve kterých je umístění OZE vyloučeno střetem s koridorem či vedením zvn. Konkrétně se jedná o AOV18, AOV29, AOV34, AOV49, AOV50 a AOV102.

Odůvodnění:

Upozorňujeme na střety akceleračních oblastí s vedením přenosové soustavy, včetně záměrů jejich rozvoje (AOV15, AOV18, AOV29, AOV33, AOV34, AOV48, AOV49, AOV50, AOV51, AOV52, AOV53, AOV62, AOV102, AOV109), a požadujeme, aby tyto střety byly řešeny primárně prostřednictvím stanovení podmínek v územních opatřeních, a to tak, aby nebylo nutné přistupovat k plošné redukci akceleračních oblastí, zejména s ohledem na potřebu zamezení jejich nežádoucí fragmentace, a současně aby byl zajištěn rozvoj přenosové soustavy.

Současně však upozorňujeme, že při uplatnění těchto podmínek se mohou některé okrajové části akceleračních oblastí stát fakticky nevyužitelnými pro umístění OZE, a jejich vymezení je tak neopodstatněné. V těchto případech se proto jeví jako odůvodněné prověřit jejich dílčí redukci, která nevede k fragmentaci akceleračních oblastí.

